یادداشت

سیاستمداران و فوتبال

بهمن فروتن
کارشناس فوتبال

■ ۱- بـرای سیاســتمداران، فوتبال و به طــور کل میادین ورزشی محل خوبی برای تبلیغات است. آنها به خوبی می‌دانند که در کنار فوتبال می‌توانند علاوه بر به دست آوردن محبوبیت بیشتر، حرف‌های خود را بهتر به گوش مخاطبان برسانند. حتی آنگلا مرکل صدراعظم کشــور آلمان می‌داند اگر حرف‌هایش را در پارلمان بزند، مخاطبانش بســیار کمتر از موقعی اســت که در کنار فوتبال اســت. وقتی یک سیاستمدار وارد رختکن یک تیم ورزشی می‌شــود، هیچ انگیزه‌ای برای ورزشکاران به وجود نمی‌آورد، چون ورزشکاران ملی به‌خصوص فوتبالیست‌ها خودشان را در میان مردم محبوب‌تر می‌دانند. این سیاستمدار است که با حضور در کنار ورزشکاران برای خود محبوبیت به وجود می‌آورد. اما تفاوتی میان سیاســتمداران غربی و شرقی وجــود دارد؛ این تفاوت در این اســت که بعضی نمایندگان و سیاستمداران در کشورهای غربی زمان جوانی عضو تیم‌های باشــگاهی حتی در رده‌های بالا بودند و خودشــان را ورزشی می‌دانند، اما در کشــورهای شــرقی، آسیایی و آفریقایی تنها برای تبلیغات خودشــان در کنار ورزشــکاران قرار می‌گیرند. سیاستمداران غربی به خوبی می‌دانند که چگونه و با چه روحیه در کنار ورزشکاران باشند، چون خودشان علاقه‌مند هستند، اما در کشورهای شرقی تنها برای تبلیغ حضور پیدا می‌کنند برای همین بسیار رسمی و خشک در کنار ورزشکاران قرار می‌گیرند. در مسابقات جام ملت‌های اروپا هم شاهد حضور سیاستمداران در کنار ورزشکاران بودیم و این خود نشان می‌دهد که فوتبال از چه درجه اهمیتی برخوردار است.

۲- برای مســابقات جام ملت‌های اروپا به کشور اوکراین بــه عنوان یکــی از دو میزبان جام، فشــار زیادی از ســوی سازمان‌های مدافع حقوق‌بشر و سایر ارگان‌های اجتماعی وارد شد که چرا در این کشور بسیاری از مسایل حقوق‌بشر رعایت نمی‌شــود و میزبانی به آنها داده شده است. به نظرم اوکراین با قبول میزبانی در جام به خوبی می‌دانســت که زیر ذره‌بین قرار خواهد گرفت، اما تمام این مسایل را به جان خرید تا سود خوبی از بازی‌ها به دست بیاورد ضمن اینکه تبلیغاتی هم برای خود انجام داد. بسیاری تحریم حضور کشورهای اروپایی در اوکراین را بیشتر یک کار تبلیغاتی می‌دانند، اما همین کار آنها باعث شده تا نگاه‌ها به سمت اوکراین برود و بسیاری از فعالان سیاسی، جامعه‌شناســان و فعالان حقوق‌بشر در مورد نقض حقوق‌بشــر در این کشور اعتراض کنند. البته گفته می‌شود چرا موقعی که بحث در مورد انتخاب این کشور بود، اعتراضی صورت نگرفت و کشورهای حامی حقوق‌بشر به این موضوع اعتراض نکردند و باعث شدند کشور اوکراین به عنوان یکی از میزبانان یورو ۲۰۱۲ انتخاب شود که به نظرم حرف درستی اســت، اما در کشور اوکراین، طی دو ســال اخیر فشار روی سیاستمداران افزایش پیدا کرده است.

۳- پیــش از آغــاز رقابت‌ها سیاســتمداران ایتالیا قصد داشتند به دلیل وجود فساد و تبانی در این کشور تیم فوتبال خود را از جام ملت‌های اروپا بیرون بکشند و دو سال نیز لیگ فوتبال کشــور را تعطیل کنند تا ســر منشأ فساد را خشک کنند. اما سران فوتبال در سطح بین‌المللی برای اینکه فوتبال با شــک و تردید همراه نشود و هوادارانش را ناامید نکنند، با این مساله مخالفت کردند و حالا با حقه‌بازی ایتالیا را تا فینال رقابت‌ها رساندند و اگر قهرمان جام هم شدند، نباید تعجب کنیم، چون این اتفاقی است که سران فدراسیون بین‌المللی خواهــان آن هســتند. ایتالیا در حالی به فینال رســیده که حریفان مقابل آنها ناچار به باخت هستند و این نشان می‌دهد فوتبال هم رو به کارهای سیاســی آورده است. این در حالی است که سیاستمداران ایتالیا به درستی داشتند کاری انجام می‌دادند تا ریشه فساد در فوتبال کشور خشک شود.

خبر

مادر بالوتلی: دیدن گریه فرزندم خیلی سخت بود

■ مادرخوانده «ماریو بالوتلی» زننده دو گل پیروزی‌بخش تیم‌ملی فوتبال ایتالیا در دیدار نیمه‌نهایی یورو ۲۰۱۲ مقابل آلمان گفت: «دیدن گریه فرزندش خیلی سخت بوده است.» «ســیلویا بالوتلی» روز شنبه گفت: «آخرین باری که ماریو گریه کرد، احتمالا به‌خاطر «ژوزه مورینیو» بوده اســت.» او در مصاحبه با روزنامه گازتا دلو اسپورت افزود: «اینکه مرا در مقابل دیگران در آغوش بگیرد برای ماریو خیلی ســخت بود و مثل تمامی مردان جوان از اینکه بــا مادرش دیده شــود، خجالت می‌کشــید امــا در آن لحظــه از فرط خوشــحالی مرا در آغوش گرفت و در گوشم گفت: برایش جایزه بگیرم و پدرش را به کی‌یف بیاورم. من به ایتالیا برگشته‌ام اما برای بازی فینال به کی‌یف می‌روم.» سیلویا افزود: «وقتی بالوتلی دچار مشکل می‌شود و از طــرف دیگران مورد آزار و اذیت قرار می‌گیرد، خودش را از دیگران جدا می‌کند و به تماس‌هایش جواب نمی‌دهد. امــا درخشــش او در بازی با آلمان موجب شــده تمام این اتفاقات را فراموش کند. به دلیل همین بود که از خوشحالی گریه کردم. دو گلی که او در چنین بازی مهمی زد، گوشه‌ای از استعدادهای درونی‌اش را نشــان داد. او سرانجام چیزی را که می‌خواست، ثابت کرد. ماریو همیشه می‌گوید خودخواه نیست اما فکر می‌کند چیز خاصی در درونش هست.»

همه سیاسی‌بازی سیاستمداران در یورو ۲۰۱۲

این تابستان فراموشش کن

مرکل در بازی آلمان برابر یونان از فرط خوشحالی دست‌هایش را به آسمان برد / عکس: Getty images

وقتی دوربین روی صورتشــان زوم می‌کــرد در پس بی‌اعتنایی ظاهری‌شــان، میل به دیده‌شدن هرچه بیشتر و بالارفتن از پله‌های فوتبال به قصد رسیدن به بام سیاست موج می‌زد. به گزارش رویترز، آنچه داستان تکراری حضور سیاستمداران در جریان بازی‌های یورو ۲۰۱۲ را جالب کرد، وجود شــخصی به نام تیموشــنکو، نخست‌وزیر ســابق اوکراین و رهبــر گروه مخالفان دولت فعلی بود. دســتگیری تیموشنکو، از نظر غربی‌ها نماد آشکار نقض قوانین و زیرپا گذاشتن دموکراســی بــود و به همین دلیــل آنگلا مــرکل، صدراعظم با نفوذ آلمان چون یک زن بود، بیش از بقیه می‌توانســت آلام نخست‌وزیر محبوب اوکراین را درک کند. او به همین دلیل رهبر موافقان تحریم بازی‌های یورو۲۰۱۲ نام گرفت. نخســتین ابراز همدردی‌ها از ســوی دشــمنان کشور مرکل روانه شد؛ دربار انگلیس به بازیکنان تیم‌ملی این کشــور پیغام داد تنها درصورت راهیابی سه شیر به مرحله یک چهارم نهایی یورو ۲۰۱۲، افتخار حضور روی ســکوهای عمدتا خالی ورزشگاه‌های اوکراین و لهستان را خواهند داد. انگلیس برای یکی از معدود دفعات در دو دهه گذشته به عنوان تیم اول از گروه خود صعود کرد اما از پرنس فیلیپ خبری نبود؛ هرچند صدای درباری‌ها پس از حذف تلخ تیم‌ملی انگلیس بلند شد. معلوم نبود دیوید کامرون به چه دلیل عملکرد تیمش را غرورآمیز توصیف کرد: «شما برای انگلیس افتخار کسب کردید. نمی‌دانم چرا پنالتی همیشه پایان کار ماست!» سران سیاســی انگلیس در اوج بی‌اعتنایی و غرور، همیشه به یورو توجه ویژه‌ای نشــان داده‌اند. جان میجر، آخرین نخست‌وزیر حزب محافظه‌کار انگلیس در جریان بازی‌های یورو ۹۶، پا به پای طرفداران حاضر در استادیوم ومبلی به تشویق تیم‌ملی کشورش می‌پرداخت، بلر، جانشــین او یک نیوکاسلی و همسرش یک لیورپولی تمام‌عیار بودنــد و حتی گوردون براون، نخســت‌وزیر قبلــی انگلیس خالی از علایق فوتبالی نبود. یکی از پسرهای ملکه هم بدون هیچ محافظی در تمرینات وستهام محبوبش حضور فعالی دارد!

موضع‌فرانسوی‌ها

فرانســه برخلاف انگلیس به موضع خود پایبند مانــد. در روزهای ابتدایی انتخاب فرانســوا اولاند به عنوان جانشــین نیکلا ســارکوزی، بی‌علاقگی محض ســران الیــزه به فوتبال نمایان شــد. اگر زمانی ژاک شــیراک شــهردار و رییس‌جمهور سابق به شــکل نمادین شال‌گردن باشــگاه پاری‌ســن‌ژرمن، تنها تیم پایتخت‌نشین فرانســه را به گردن می‌انداخت تا علایق مصنوعی خود را به رخ بکشــد، این بار مشکلات فراوان غیرفوتبالی مجالی برای این حرکات شــبه هــواداری به وجود نیاورد. فوتبال و سیاست در فرانسه پیوند دیرینه‌ای دارند. اوج دخالت سیاســی‌ها در فوتبال در یک روز گرم تابســتانی در سال ۱۹۹۳ شکل گرفت؛ ممیزان مالیاتی پس از شنیدن گزارش‌هایی درباره تبانی المپیک مارسی با داوران، سرزده به دفتر کار برنارد تاپی، دوچرخه‌سوار آماتور و خواننده سابق و رییس وقت باشگاه جنوبی رفتند و سرانجام آنچه آنها از دفتر کار او ضبط کردند، حکم محرومیت او و سقوط مارسی به دسته دوم را در پی داشــت. می‌گفتند تاپی قصد داشــت از طریق فوتبال به رقیب میتران، رییس‌جمهور وقت فرانسه تبدیل شود و به همین دلیل رییس‌جمهور سوسیالیست فرانسه به نوعی پیاز داغ ماجرای مارسی را زیاد کرد تا عملا مقدمات سقوط تاپی فراهم شود. اولاند که به یکی از تیم‌های محلی فرانسه علاقه‌مند است و اتفاقا با لباس آرسنال عکس یادگاری گرفته، هیچ ایده‌ای برای طرفداری از فوتبال ندارد.

هیتلر و مرکل

فردای شکست یونان مقابل آلمان در مرحله یک چهارم نهایی یورو ۲۰۱۲، مطبوعات ورزشــی این کشــور تصویر مرکل را کنار صلیب‌های نازیسم به چاپ رساندند. مرکل بی‌دلیل روی سکوهای محل برگزاری بــازی آلمان و یونان خوشــحالی نمی‌کرد. بخش کمــی از هیجان او به پیروزی آلمان برمی‌گشــت و قســمت ویژه‌ای از لذتش به تماشای زانو زدن کشــوری اختصاص داشــت که قرار بود توســط او از اتحادیه اروپا اخراج شود، چند روز بعد دنیا روی سر مرکل خراب شد؛ آلمان به ایتالیا، دیگر مقروض اتحادیه اروپای خانم مرکل باخت و راستگراهای به قدرت رســیده در انتخابات یونان، راه ماندن ســرزمین افلاطــون در اتحادیه اروپــا را هموار کردند. مرکل دو روز قبل از بازی نهایی یورو۲۰۱۲، ضربه دیگری خورد. کمک ۱۲۰میلیارد یورویی اتحادیه اروپا به اسپانیا و ایتالیا با وجود مخالفت‌های مرکل که می‌گفت نباید به این دو کشور غرق در بحران اقتصادی وام داد، نشان داد صدر اعظم آلمان باید این تابستان را فراموش کند. شاید مرکل باید علاقه خالصانه به فوتبال را از سلف خود، گرهارد شرودر یاد بگیرد؛ مردی که بی‌توجه به مکنونات سیاسی‌اش گاه و بیگاه با شال‌گردن دورتموند محبوبش در ورزشگاه مخوف وست‌فالن حضور می‌یافت و حتی در گرماگرم صحبت بر ســر مسایل روز اروپا از بورسیا غافل نمی‌شد. او یک بارحرف دلش را به بیلد زد؛ «درست است که بایرن و شالکه بالای جدول در حال خودنمایی هستند اما قلب من همیشه برای یک تیم می‌تپد؛ بورسیا دورتموند!»

شرط‌بندها

خیلی از سیاستمداران ترجیح دادند به جای حضور روی سکوها از راه دور به تیمشان روحیه بدهند. نخست‌وزیر سوئد یکی از افرادی بود که می‌خواســت روی پیروزی کشورش دربازی با انگلیس شرط ببندد. برای او از دســت‌دادن چندصدهزار یورو سخت بود؛ برخلاف سوئد که با قبول اولین شکست در تورنمنت‌های مهم مقابل انگلیس، راه خــروج از رقابت‌هــا را در پیش گرفت. رییس‌جمهــور یونان هم دل شــیری داشت چون درســت قبل از یکی از قابل‌پیش‌بینی‌ترین بازی‌های یورو ۲۰۱۲، خلاف نظر همه کارشناسان رای به برتری یونان داده بود. البته معلوم نیست او حاضر شد پولی را که برای شرط‌بندی در نظر گرفته بود، پرداخت کند یا نه! سیلویو برلوسکنی، نخست‌وزیر ســابق ایتالیا به جای عادت قدیمی مبنی بر شرط‌بندی، این بار رنج حضــور در یورو ۲۱۰۲را به جــان خرید و در ورزشــگاه به حمایت از تیم فوتبال کشــوری پرداخت که عده زیــادی اعتقاد دارند به دلیل سیاست‌های غلط او به این حال و روز افتاده است!

تصویرهای ضبط‌شده دردسرساز

یوفا به تقلب متهم شد

نخست، جنجال شوخی با یک توپ‌جمع‌کن و سپس پخش سیمای زنی که می‌گرید؛ این دو تصویر سروصدای زیادی را به راه انداخته است. پخش زنده جام ملت‌های اروپا چندان هم «زنده» نیست. اتحادیه فوتبال اروپا فوتبال را آن‌طور که خوشش می‌آید، نشان می‌دهد. ماریو بالوتلی با گل دوم خود تیم‌ملی آلمان و هوادارانش را مبهوت و مغموم می‌کند. شــدت اندوه ژرمن‌ها به اندازه‌ای است که اشک از چشم‌هایشان سرازیر می‌شود. اما آیا همه آنچه از تصاویر تلویزیونی پخش می‌شــود، حقیقی است و باید آنها را باور کرد؟ آیا دریافت دو گل آن هم تا دقیقه ۳۶ این اندازه ناراحت‌کننده اســت؟ شــبکه اول تلویزیون آلمان اعلام کرد به دلیل پخش تصاویر غیرزنده هنگام پخش زنده مســابقه آلمان و ایتالیا در مرحله نیمه‌نهایی یورو ۲۰۱۲ به اتحادیه فوتبال اروپا شــکایت خواهد کرد. تصویری از چهره زنی در میان تماشاچیان که روی صورتش علامت پرچم آلمان را نقاشی کرده بود و اشک می‌ریخت، دردسرساز شده است. این زن به روزنامه «زوددویچه سایتونگ» آلمان می‌گوید اشک‌های او به ابتدای بازی و زمانی که سرود ملی آلمان پخش می‌شد، مربوط بوده است نه زمانی که دومین گل ایتالیا وارد دروازه آلمان شد. پخش این تصاویر واکنش اشتفن زیمون، گزارشگر ARD را هم درپی داشت، چنان که در جریان گزارش بازی و پس از پخش این تصویر گفت: «هنوز برای گریه کردن بسیار زود است.» یورگ شونبورن رییس تیم جام ملت‌های اروپای شبکه یک آلمان از اینکه تصویرهای پخش‌شده از سوی اتحادیه فوتبال اروپا تصاویری زنده و مربوط به آن لحظه نبوده، انتقاد کرد و این موضوع را «غیرقابل قبول» خواند. او گفت پیش از این هم درباره این رخداد با یوفا صحبت کرده ولی این اتفاق دوباره رخ داده است.

این موضوع یک‌بار دیگر هم رخ داده بود. زمانی که شوخی یوآخیم لوو با یک توپ‌جمع‌کن که مربوط به پیش از بازی با هلند در گروه دوم یورو ۲۰۱۲ بود، در جریان بازی پخش شد و تعجب بسیاری را به همراه داشت.

یوفا هم در واکنش به اعتراض و انتقادهای صورت‌گرفته اعلام کرد، اتحادیه فوتبال اروپا به هیچ عنوان قصد ندارد، مطابق آنچه معمول است، تصاویر تلویزیونی فرستاده‌شده از سوی شبکه‌های تلویزیونی را کنترل کند. هر چند پذیرفته است، تصویر زن گریان مربوط به هنگام پخش ســرود ملی آلمان بوده و برای نمایش احساسات و هیجان تماشاگران آلمانی در این بازی پخش شده است. یوفا هرگونه اتهام درباره تقلب در پخش تصاویر را نادرســت دانســت و رد کرد. کارشناسان رسانه‌ای اروپا یوفا را متهم می‌کنند، دست به سانسور شدید تصاویر تلویزیونی زده و تصاویری را که دوســت دارد، پخش کرده و جلو دیده شــدن پلاکاردها با نوشــته‌های اعتراضی سیاسی یا سکوهای خالی از تماشــاگران در سکوها و جایگاه‌های ویژه را می‌گیرد. پروفسور یورگن شوایر از دانشگاه فلنزبورگ آلمان در این‌باره گفت: «یوفا علاقه شــدیدی به ارایه تصویری مثبت از جام ملت‌های اروپا دارد. فرستنده‌های محلی نیز چنین علاقه‌مندی را از خود نشان می‌دهند. این تازه شروع کار است. در سطح باشگاهی هم تیم‌هایی چون منچستریونایتد تصمیم گرفته‌اند، تصاویر منتخب خود را در اختیار شــبکه‌های تلویزیونی قرار دهند.» او این روند را «تقلب» می‌داند. این روند تاثیرات نامطلوبی را در پی خواهد داشت از جمله آنکه بازیکن می‌تواند مدعی شود، صحنه‌ای که از وی پخش شده مربوط به بازی نبوده است.

چه میزان آزادی عمل باید به فوق‌ستاره تیم داد؟

■ هلند و پرتغال در بازی‌های یورو ۲۰۱۲ مجوز حمله بی‌محابا برای کریستیانو رونالدو و وسلی اشنایدر را صادر کردند اما صدور چنین مجوزی به بهای کاهش قدرت دفاعی تیم تمام می‌شود

نوشته: جاناتان ویلسون
مترجم: هرمز گیلیانه

گاهی یک نقطه قوت می‌تواند تبدیل به نقطه ضعف شــود. می‌توان گفت وسلی اشنایدر بهترین بازیکن هجومی هلند در یورو ۲۰۱۲ بود اما او در عین حال به احتمال زیاد دلیل عدم انسجام تاکتیکی تیم برت فان مارویک هم بود. کریستیانو رونالدو هم با وجود تمامی توانمندی‌های غیرقابل انکارش و با وجود تاثیرگذاری ویرانگرش در مقابل هلند، نقصانی را در ساختار تاکتیکی پرتغال ایجاد کرد که تیم‌های حریف توانســتند از آن بهره‌برداری کنند. البته قضیه این دو بازیکن با یکدیگر فرق می‌کند. در مورد رونالدو مســاله بیشتر مساله تعادل و توازن اســت. کریس وادل پس از تساوی انگلستان برابر فرانسه به این نکته اشاره داشت که موفقیت انگلستان در حفظ و استحکام آرایش دفاعی‌اش به بهای ناکامی تیم در فاز تهاجمی تمام شــد. اتفاقا این مساله‌ای است که خود وادل و جان بارنز را هنگامی که برای انگلستان بابی رابسون بازی می‌کردنــد آزار می‌داد. بارنز در مصاحبه‌اش با پیت دیویز توضیح می‌دهــد که چگونه در لیورپول اجازه داشــت به هر جای زمین که می‌خواهد سرک بکشد اما وقتی برای انگلستان بازی می‌کرد همواره از او خواسته می‌شد با جلوگیری از نفوذ دفاع کناری حریف به حفظ ساختار و آرایش تیم کمک کند. رونالدو بسیار به ندرت دفــاع کناری مقابلش را یارگیری می‌کند که شــاید بتوان گفت مزایایی که در فاز هجومی برای تیمش دارد این نقصان را جبران می‌کند. اما از سوی دیگر تمامی گل‌هایی که پرتغال در این بازی‌ها دریافت کرد از ناحیه او به ثمر رســیده‌اند: سانتر گل ماریو گومز برای آلمان، سانترهای هر دو گل نیکلاس بنتنر برای دانمارک و حرکت انفجاری آریــن روبن که به گل رافائل فان در فارت برای هلند منجر شد. رونالدو هنوز در این تورنمنت جلو یک دفاع راست هجومی بازی نکرده اســت. دفاع راست‌های هجومی و هافبک‌ها می‌دانند که می‌توانند از فضای پشت سر رونالدو برای ایجاد حالت دو به یک در برابر کونترائو اســتفاده کنند. همان‌گونه که فیلیپ لام و روبن در بازی رفت نیمه نهایی لیگ قهرمانان چنین کردند. رونالدو به وضوح بازی در سمت چپ را ترجیح می‌دهد اما به نظر می‌رسد با توجه به ضعف پرتغال در جناح چپ قرار دادن رونالدو در پســت مهاجم و قرار دادن یک بازیکن دفاعی‌تر برای پوشش و کمک به کوئنترائو بهتر می‌توان از قابلیت‌های رونالدو استفاده کــرد. او در چنین حالتی باز هم می‌تواند به عقب و گوشــه کنار زمین سرک بکشد- کمااینکه هر دو گلش برابر هلند با حرکتش به ســمت مناطق مرکزی زمین به دست آمد- اما در این حالت دیگر ســاختار دفاعی تیم را بر هم نمی‌زنــد. اما این یک تئوری اســت. اساســا بازی دادن رونالدو به شکل کنونی یک مساله بده بستان است. ســوالی که در مورد او مطرح می‌شود این است که آیا تهدید تهاجمی رونالدو بر مشکلات دفاعی که برای تیم ایجاد می‌کند؛ می‌چربد؟ پاسخ اغلب مثبت است. در مورد اشنایدر اما مساله اساسی‌تر است؛ مساله‌ای که فصل گذشته در اینتر رخ داد. در فوتبال مدرن، هافبک بازی‌سازی از جنس اشنایدر را تنها در چارچوب آرایش ۱-۳-۲-۴ می‌توان به نحو بهینه مورد اســتفاده قرار داد. و جالب اینجاســت که سبک بازی او پیش از این کاملا متفــاوت بــود. هنگامی که اولین بار در آژاکس مطرح شــد یک هافبک هجومی کلاسیک هلندی پرورش‌یافته در آرایش ۳-۳-۴ بود. اما گویی جام جهانی موفقیت‌آمیزش و پنج گلی که از پستی دقیقا پشت سر رابین فان پرسی به ثمر رساند او را مجاب کرد که یک شــماره ۱۰ کلاسیک است. دیگر برای یارگیری با بازیکنان عقب نمی‌آید و در اینتر آشــکارا اعلام کرده است از بازی کردن در کناره‌های زمین متنفر است. و نتیجتا اینکه او تبدیل به بازیکن لوکسی شده است که تنها در آرایش ۱-۳-۲-۴ و با قرار گرفتن دو هافبک دفاعی پشت سرش می‌تواند بازی کند. اگر سبک و سیاق سرســری‌وار و سبکسرانه روبن و تا حدودی ابراهیم آفلای را هم اضافــه کنیم نتیجه، به‌خصوص وقتی دو هافبک دفاعی با ضعف تکنیکی نایجل دی یونگ و مارک فان بومل هم اضافه شوند، تنها تیمی فاقد تعادل تیمی نیست بلکه تیمی کاملا ناکارآمد خواهد بود. هیچ‌یک از بازیکنان هلند- شاید بتوان گفت به استثنای یترو ویلیامز، دفاع چپ ۱۸ســاله- ضعیف ظاهر نشدند که تازه چنین حکمی در مورد چنین جوان آینده‌داری هم اندکی بیرحمانه است. مشکل اینجاست که این بازیکنان در کنار هم کارایی ندارند. شاید بتوان گفت اهمیــت درک کویت، با دوندگی بی‌امانش و برقراری ارتباط میان خط هافبک و حمله تیم در جام جهانی، نادیده گرفته شده است. جیووانی فان برونکهورست هم، حتی با وجود ۳۵ساله بودن، یک گزینه تهاجمی اضافی را از سمت چپ زمین و از پست دفاع چپ به تیم اضافه می‌کرد. گرفتن انگشت اتهام به سمت فان بومل و دی یونگ آسان است اما اگر سه یار تهاجمی تیم به عقب می‌آمدنــد و به متراکم‌تر کردن آرایش تیم کمک می‌کردند و اگر دفاع‌های کناری مشارکت بیشتری در حمله می‌داشتند تیم هلند بسیار روان‌تر کار می‌کرد. معضلی که پیش‌روی فان مارویک یا هر کسی که به‌عنوان مربی هلند جایگزین وی شود، قرار دارد این است که چگونه از اشــنایدر استفاده کند. فان بومل احتمالا از تیم ملی کناره‌گیری خواهد کرد اما بازی دادن فان در فارت در پست هافبک دفاعی که در برابر پرتغال انجام شد با وجود اینکه بار خلاقیت خط هافبک هلند را افزایش داد آن را از جنبه دفاعی کاملا آسیب‌پذیر کرد. کوین استروتمن، بازیکنی که گستره پاس‌های وسیع‌تری دارد و تمایل بیشتری به دوندگی از خود نشان می‌دهد احتمالا توازن بهتــری ایجاد می‌کند امــا در آن صورت هم باز مشــکل چهار بازیکن هجومی کــه تمایلی به عقــب آمدن و مشــارکت در دفــاع ندارند پابرجــا خواهد بــود. در واقع اگر قرار است روبن حتما بازی کند آرایش تیــم غیــراز ۳-۳-۴ نمی‌تواند باشد. همان آرایــش و تاکتیکی که یوهان کرویف و ســنت‌گرایان هلنــدی از زمانی که مارکو فان باســتن تاکتیک تیم را قبل از یورو ۲۰۰۸ تغییر داد خواهان پیاده شدن آن هستند. و مشکل اینجاست که انطباق دادن ۳-۳-۴ با سبک جدید بازی اشنایدر تقریبا غیرممکن است. اشنایدر بهترین بازیکــن خلاق هلنــد بــوده اما در عین حال شــاید بازیکنی باشد که هلند برای تکامل و پیشــرفت باید قربانی‌اش کند.

ABC

روزنامه سیاسی «آ.ب.ث» چاپ اسپانیا که عمدتا خبرهای ورزشی را کاور نمی‌کند، این بار پیش از دیدار فینال یورو ۲۰۱۲ پرچم اسپانیا را روی جلد برده و فقط نوشته: «اسپانیا». در صفحات داخلی این روزنامه به این مورد اشاره شده که اسپانیا می‌تواند با قهرمانی در این جام رکورد بی‌نظیری در بردن سه جام مهم یعنی یورو ۲۰۰۸، جام‌جهانی ۲۰۱۰ و یورو ۲۰۱۲ از خود به جا بگذارد.

La razon

«لا رازون» دیگر روزنامه سیاسی اسپانیا است که قبل از فینال یورو ۲۰۱۲ با استفاده از نشان «سوپرمن» کلمه اسپانیا را شکل داده و نوشته: «سوپر اسپانیا». در توضیح این تیتر آمده: «در دیدار فینال همه اسپانیایی‌ها دلشان با تیم‌ملی است.» در ادامه این مطلب و در نظرسنجی این روزنامه آمده: «۸۷/۵ درصد اسپانیایی‌ها معتقدند این تیم قهرمان اروپا می‌شود.»

Gazzetta dello sport

روزنامه ایتالیایی «گازتا دلواسپرت» هم پیش از دیدار فینال یورو ۲۰۱۲ تصویری از بازیکنان ایتالیا را روی جلد برده و نوشته: «همه با هم.» در توضیح این تیتر آمده: «ایتالیایی‌ها می‌خواهند با قهرمانی در این جام به طلسم ۴۴ساله‌شان پایان دهند.» پراندلی مربی ایتالیا هم گفته: «دربرابر قهرمان دنیا بازی تهاجمی به نمایش خواهیم گذاشت.» مطلبی هم درباره نقل و انتقالات در ایتالیا روی جلد است.

L'equipe

روزنامه فرانسوی «اکیپ» به رفتن بلان از تیم‌ملی فرانسه اشاره کرده و نوشته: «کاپیتان جانشین پرزیدنت می‌شود؟» در توضیح این تیتر آمده: «دیدیه دشان به احتمال زیاد جانشین لوران بلان در تیم‌ملی می‌شود.» خبر بعدی، درباره فینال اروپاست: «قله اروپایی». شکست یوسین بولت در دوی صدمتر هم روی جلد است: «آذرخش فرو افتاد». تیم لیون هم اعلام کرده لوریس را می‌فروشد.

ایتالیا ـ انگلیس پربیننده‌ترین بازی یورو۲۰۱۲

۴۲,۱۰۰,۰۰۰ نفر

یوفــا پیــش از دیدار فینــال رقابت‌هــای یورو ۲۰۱۲ بین دو تیم اســپانیا و ایتالیا، تعداد بینندگان تلویزیونی این مسابقات را بی‌سابقه خواند. براساس اعــلام این نهــاد تعــداد بینندگان تلویزیونی در بازارهــای جدید به غیر از آمریکا و آســیا افزایش چشمگیری داشته است. دیدار تیم‌های انگلیس و ایتالیا در یک چهارم نهایی با ۲۰/۳میلیون بیننده در انگلیــس و ۲۱/۸میلیون نفــر در ایتالیا احتمالا پربیننده‌ترین مسابقه در تاریخ ۵۲ساله مسابقات خواهد بود؛ آماری که در انگلیس بیشــتر از تعداد بینندگان مراسم ازدواج سلطنتی و همچنین مراسم سالگرد تاجگذاری ملکه این کشور است.